

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LXVII (62) • ŠTEV. (Nº) 5

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES • 26 de febrero - 26. februarja 2009

SLOVENŠČINA JE OGROŽENA?

TONE MIZERIT

Organizacija Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo (Unesco) je že leta 1999 datum 21. februar razglasila za mednarodni dan maternega jezika. S tem želi opozoriti na potrebo po ohranjanju kulturne in jezikovne različnosti v svetu in poziva k harmoničnemu sobivanju jezikov vseh dežel.

Ob letošnjem praznovanju je Unesco objavil novo različico zemljevida ogroženih svetovnih jezikov, ki kaže, da je ogroženih okoli 2500 od približno 6000 jezikov v svetu.

V minulih treh generacijah je izumrl več kot 200 od približno 6000 jezikov; 538 jezikov je kritično ogroženih, 502 jezika sta močno ogrožena, 632 jezikov je zagotovo ogroženih, 607 pa jih je v nevarnosti. Zemljevid tudi kaže, da obstaja 199 jezikov, ki jih govori manj kot deset ljudi, 178 jezikov pa je takšnih, ki jih govori od deset do 50 ljudi.

„Smrt jezika vodi do izginotja več oblik nesnovne kulturne dediščine, predvsem neprecenljive dediščine tradicij in ustnega izražanja skupnosti, ki je jezik govorila - od pesmi in legend do pregovorov in šal,” je ob tem poudaril generalni direktor Unescos Kojiro Matsuura in dodal, da so jeziki pomembni tudi za razumevanje biološke raznovrstnosti sveta.

Pred mednarodnim dnevom maternega jezika, je statistični urad Republike Slovenije objavil nekatere podatke o slovenščini. Ta je po zadnjem popisu prebivalstva iz leta 2002 materni jezik za skoraj 88 odstotkov prebivalcev Slovenije, na narodnostno mešanih območjih pa sta to tudi italijanščina oz. madžarščina.

V Sloveniji uporablja slovenščino kot svoj prvi jezik okoli 1,85 milijona prebivalcev, kot svoj drugi jezik pa jo obvlada približno 11.000 pripadnikov madžarske in italijanske avtohtone manjšine ter okoli 140.000 govorcev, priseljenih v Slovenijo iz republik nekdanje Jugoslavije.

Govorijo jo še v Beneški Sloveniji in Furlaniji-Julijski krajini v Italiji, na Koroškem v Avstriji, v Istri na Hrvaškem, na Madžarskem v Porabju in drugod po svetu (v Nemčiji, ZDA, Kanadi, Argentini, Avstraliji). Skupaj ta jezik govorji približno 2,5 milijona ljudi.

Slovenski jezik je eden redkih indoевropskih jezikov, ki je ohranil dvojno in veliko število narečij. Dialektologi so ugotovili 46 jasno izoblikovanih narečij, porazdeljenih v pokrajinske skupine: koroško, gorenjsko, dolensko, primorsko, rovtarsko, štajersko in panonsko.

Lahko slovenščino smatramo za ogrožen jezik? Uradno gotovo ne, a tudi ni, da bi nevarnost prezirali. Novi vodja sektorja za slovenski jezik na ministrstvu za kulturo Velemir Gjurin je prepričan, da je vsak jezik ogrožen, „ker gre za živ organizem”, vendar pa je bojazen za slovenščino po njegovem mnenju odveč. „Res pa je, da znamo bolj ceniti tuje jezike kot svojo materinščino,” je ocenil Gjurin, ki na splošno trdi, da področje materinščine zakonsko ni dovolj urejeno. Po njegovem mnenju je nedopustno, da država kot pogoj pri uveljavljanju pravice do študija od maturantov zahteva izpit iz angleščine, jezika, ki je sociolingvistično najdominantnejši in najbolj napada slovenščino.

Po Gjurinovih besedah začnemo Slovenci „otroke za janičarje vzgajati že v predšolski dobi, čisto uradno pa v tretjem razredu osnovne šole”. Znanje jezikov ocenjuje kot pomembno, vendar se sprašuje, kdaj lahko kdo zatrdi, da jezik obvlada. „Res pa je, da znamo bolj ceniti tuje jezike kot svojo materinščino,” je prepričan Gjurin. „Za slovenščino ne bo nihče dal pet stotinov, medtem ko je za tečaj tujega jezika marsikdo pripravljen odšteti precej denarja.”

In prav ta izjava nas popelje v vprašanje stanja slovenskega jezika med nami. Lani smo obhajali šestdesetletnico prihoda naše emigracije v Argentino. Lahko smo resnično ponosni na dejstvo, da se je med nami slovenščina ohranila na tako zavidljivi višini, da so pojavi v matični domovini označili kot „slovenski čudež v Argentini”. A dobro se moramo zavedati, da je jezik med nami resnično ogrožen. Emigracija, ki nima stalnega dotoka iz matice, je prej ali slej obsojena na smrt.

Vest pa si moramo izprašati vsi tudi v drugem pogledu. Vprašanje, koliko smo pripravljeni žrtvovati za slovenščino, in koliko za učenje kakega drugega jezika, je popolnoma na mestu. V teh dneh bomo začeli z delovanjem naših šolskih tečajev. To bo pravi trenutek, da premislimo naš odnos do slovenščine, naš namen, da jo ohranimo, in žrtve, ki smo jih pripravljeni doprinesti, da nadaljujemo ta „čudež“ in ga prenesemo na prihodnje rodove.

Pahor in Sanader še vedno vsaksebi

Premiera Slovenije in Hrvaške Borut Pahor in Ivo Sanader na Mokričah nista zbljala stališč, ki bi pripeljala do rešitve vprašanja meje med državama. Vodja obeh držav sta se sestala v torek 24. t. m., da bi zbljala položaje v razmerju do mejnega problema.

Pahor je po pogovilih napovedal, da bo podprt mediacijo, ki jo predlaga Evropska komisija, Sanader pa je menil, da bi moral najprej delo končati mešana komisija pravnih strokovnjakov.

Ta komisija bi namreč po Sanaderjevem mnenju moral končati delo, ki je po njegovih besedah pripraviti izhodišča za reševanje vprašanja meje med državama pred mednarodnim pravosodnim telesom. Tovrstni način reševanja tega vprašanja bi bil sicer za Sanaderja najboljši.

Toda Pahor je po drugi strani napovedal, da bo vlad in odboru državnega zборa za zunanj politiko predlagal, da sprejme načelno pobudo evropskega komisarja za širitev Olli Rehna o mediaciji. Ta pobuda je po Pahorjevih besedah „korak v prav smeri“.

Sanader je sicer vztrajal, da je vprašanje meje dvostransko vprašanje, ne pa evropsko. Na tak način bi ga bilo potrebno tudi reševati. Pahor pa je znova opozoril, da če ne bo napredka pri ureditvi vprašanja meje, Slovenija ne bo umaknila zadržka v hrvaških pogajanjih z EU, ker je Hrvaška v pogajanjih uporabila sporne dokumente, ki prejudicirajo mejo s Slove-

nijo. Medtem je predsednik državnega zborov Pavel Gantar določil rok, do katerega morajo pobudniki za referendum o ratifikaciji vstopa Hrvaške v Nato, Stranka slovenskega naroda, zbrati 40.000 podpisov. 35-dnevni rok začne teči v petek in se izteče 26. marca, je dejal. Predlagatelji morajo nato v sedmih dneh sporočiti rezultate zbiranja podpisov.

Zanimivo je ob tem, kako gledajo na zadevo drugod. Nemški dnevnik Frankfurter Allgemeine Zeitung (FAZ) v članku z naslovom Slovenija hoče preprečiti vstop Hrvaške v Nato opisuje zaplet s potrditvijo vstopa Hrvaške v zavezništvo.

Slovenski skrajni nacionalisti ogrožajo časovni načrt širitve zveze Nato, piše FAZ.

Vse članice Nata bi morale protokol o ratifikaciji pristopa Hrvaške poslati v Washington do 23. marca, vendar pa je rok pod vprašajem, če bodo v dvomilijonjski državi začeli zbirati 40.000 podpisov za referendum o vstopu Hrvaške.

FAZ še piše, da bi lahko bila Hrvaška po Makedoniji, ki je lani doživel veto Grčije, že druga država Zahodnega Balkana, ki bi ji zaradi „balkanskih zamer spodeljeti vstop v zavezništvo“.

Casnik izpostavlja še razliko med primeroma Ma-kedonije in Hrvaške, saj je v prvem vstop preprečila grška vlada, medtem ko sta v Sloveniji vlada in parlament vstop Hrvaške potrdila.

Vprašanje se zapleta.

Odločbe o izbrisanih

Okrožno sodišče na Ptiju je Aleksandru Todoroviču zaradi izgube zaslужka prisodilo odškodnino v višini 17.000 evrov. Ob tem je nekdanji notranji minister Dragutin Mate (SDS) opozoril na možnost prihodnjih odškodnin drugim izbrisanim. Sedanja ministrica Katarina Kresal pa je pojasnila, da odločbe MNZ o izbrisanih niso povezane z odškodninami.

Okrožno sodišče na Ptiju je Aleksandru Todoroviču, sicer predsednik civilne inicijative izbrisanih, prisodilo odškodnino v višini 17.000 evrov zaradi izgube zaslужka. Todorovič je tožbo zoper državo vložil, ker mu ta ni izdala delovnega dovoljenja, zato ni mogel opravljati dela in tako mu je nastala izguba dohodka, je poročal Dnevnik.

Po navedbah časopisa naj bi bil

znesek samo odškodnina za del izgubljenega zaslужka. Zadeva je bila na prvi stopnji že drugič, saj Todoroviču ni uspelo s prvo tožbo.

Kot je poročal časnik, je bil Todorovič zato, ker je bil v začetku devetdesetih let izbrisani iz registra stalnega prebivalstva, v slabšem položaju pri pridobitvi delovnega dovoljenja.

Na okrožnem sodišču na Ptiju so povedali, da sodba še ni pravnomočna. Na sodišču so za STA potrdili, da so Todoroviču prisodili odškodnino v višini okoli 17.000 evrov. Na državnem pravobranilstvu pa so za STA povedali, da se bodo na razsodbo pritožili.

Ministrstvo za notranje zadeve je začelo izdajati dopolnilne odločbe izbrisanim, je na novinarski konferenci dejala ministrica za notranje zadeve Katarina Kresal. Po besedah generalnega direktorja direktorata

MNZ za upravne notranje zadeve Bojana Trnovška bodo predvidoma v največ treh mesecih izdali okoli 3000 dopolnilnih odločb.

„V odločbi piše, da se šteje, da so imeli posamezni izbrisani v RS dovoljenje za stalno prebivanje tudi v obdobju od leta 1992 pa vse do trenutka, ko so si uredili status,“ je pojasnila.

Takoimenovani izbrisani so bivši jugoslovenski državljanji, ki ob oklicu slovenske države niso zaprosili slovenskega državljanstva, niti dovoljenja naselitve v Sloveniji. Računalni so, da status samostojne države ne bo trajal dolgo in se hoteli okoristiti z „zvestobo“ staremu režimu. Seveda so ostali z dolgim nosom. Sedaj pa zahtevajo odškodnine, češ, da so bili prizadeti. O tem je bil tudi že izveden referendum, ki je odločil, da se jim ne prizna posebnih pravic.

Interpelacija proti Kresalovi

Ministrstvo za notranje zadeve (MNZ) je začelo izdajati dopolnilne odločbe izbrisanim (glej članek na tej strani), stranka SDS pa je zoper notranjo ministrico Katarino Kresal vložila interpelacijo.

V koaličnih strankah napovedujejo, da interpelacije ne bodo podprtih, SLS pa bo verjetno podprla, Jelinčičeva SNS pa je v torek 24. potrdila, da bo njena poslanska skupina interpelacijo podprla. Z MNZ so sporočili, da so začeli izdajati dopolnilne odločbe izbrisanim. Po besedah generalnega direktorja direktorata MNZ za upravne notranje zadeve Bojana Trnovška bodo predvidoma v največ treh mesecih izdali okoli 3000 dopolnilnih odločb.

Izdajalci dvigajo glavo

Predsednik republike Danilo Türk ne sprejema predlogov in ne podpira zahteve glede posebnega obravnavanja, ki jih je nanj naslovila skupina generalov, častnikov in podčastnikov nekdanje Jugoslovenske ljudske armade (JLA). Türk tako ne vidi razloga, da bi vzpostavljal ugodnejši pravni režim ali sklepali posebne poravnave za določitev pokojnih nekdanjim pripadnikom JLA. Glede zahteve nekdanjih generalov JLA po vojaški pokojnini pa je predsednik SDS Janez Janša ocenil, da je ta moralna ravno toliko, kot bi bila „moralna zahteva generalov italijanske ali nemške okupatorske vojske iz časa druge svetovne vojne“. Po mnenju NSi pa častniki JLA, „ki so odkrito sodelovali v agresiji na Slovenijo, s strani države ne bi smeli dobiti niti evra“. Omenimo, da so omenjeno častniki sodelovali pri napadu JLA na Slovenijo po oklicu samostojne države 25. junija 1991.

Šestnajst let Slovenske škofovsko konference

V četrtek, 19. februarja 2009, je minilo šestnajst let od ustanovitve samostojne Slovenske škofovsko konference (ŠŠK).

Slovenski škofje so bili do ustanovitve samostojne konference z drugimi škofi na področju nekdanje Jugoslavije povezani v Jugoslovansko škofovsko konferenco, znotraj katere je bila 20. junija 1983 ustanovljena Slovenska pokrajinska škofovsko konferenco.

Slovenski škofje so na seji 25. julija 1992 pripravili osnutek statuta samostojne Slovenske škofovsko konference. Papež Janez Pavel II. (1978–2005) je po pridobitvi pozitivnega mnenja Kongregacije za škofe in Urad za odnose z državami pri Državnem tajništvu Svetega sedeža, 19. februarja 1993 v skladu z normami in določbami cerkvenega prava potrdil statut samostojne Slovenske škofovsko konference, 20. februarja 1993 pa je Kongregacija za škofe izdala dekret o njeni ustanovitvi. S tem je Cerkev na

Slovenskem dobila večjo pravno trdnost in samostojnost.

Škofovsko konferenco je zbor škofov kakega naroda ali določenega ozemlja, ki v medsebojni edinstvi in hierarhični povezanosti z rimskim papecem ter v skladu z Zakonom o cerkvenega prava, statutom in drugimi pravnimi normami izvršuje nekatere naloge v blagor vernikov na ozemlju lastne škofovsko konference. Po statutu so člani Slovenske škofovsko konference vsi krajevni in pomožni škofje, ki jim je v okviru lastne škofije zaupano posebno poslanstvo, medtem ko apostolski nuncij (odposlanec rimskega papeža) ni njen član.

Dne 7. aprila 2006 je Sveti sedež v Cerkvi na Slovenskem ustanovil tri nove škofije (v Celju, Murski Soboti in v Novem mestu), mariborsko škoftijo pa je povzdignil v nadškofijo. Leta 2006 so tako zaznamovala imenovanja in umestitve novih škofov ter razglasitev novih škofij oziroma nove nadškofije. Slovenska škofovsko konferenco šteje

deset članov, ki so: msgr. Alojz Uran, ljubljanski nadškof metropolit ter predsednik ŠŠK, msgr. dr. Anton Stres, mariborski nadškof pomožnik ter podpredsednik ŠŠK, msgr. dr. Franc Kramberger, mariborski nadškof metropolit, msgr. Andrej Glavan, novomeški škof, msgr. Metod Pirih, koprski škof, msgr. dr. Marjan Turnšek, murskobosanski škof, msgr. dr. Jurij Bizjak, koprski pomožni škof, msgr. dr. Anton Jamnik, ljubljanski pomožni škof, msgr. dr. Jožef Smej, mariborski pomožni škof in msgr. dr. Peter Štumpf, mariborski pomožni škof.

Upokojeni škofje nimajo odločujočega glasu, lahko pa so povabljeni na plenarna zasedanja. Vsaka konferenca izvoli predsednika in njegovega namestnika (podpredsednika) ter generalnega tajnika.

Dne 3. septembra 1999 je bil prvočno potrjeni statut Slovenske škofovsko konference dopolnjen z dvema dodatnima členoma. Prvi predsednik Slovenske škofovsko konference je bil pokojni ljubljanski nadškof metropolit msgr. dr. Alojzij Šuštar (1993–1997), drugi predsednik ljubljanski nadškof metropolit msgr. dr. Franc Rode, sedanji prefekt Kongregacije za ustanove posvečenega življenja in družbe apostolskega življenja (1997–2004), tretji od 7. decembra 2004 dalje mariborski nadškof metropolit msgr. dr. Franc Kramberger, četrti pa od 16. marca 2007 dalje ljubljanski nadškof metropolit msgr. Alojz Uran. Statut med drugim ureja naravo in namene škofovsko konference, plenarna zasedanja, določa stalni svet škofov, naloge tajništva ter druge službe in komisije, ki po presoji konference zagotavljajo bolj učinkovito delovanje.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Poteka eno leto odkar se je začel spopad med vlado in poljedeljskim sektorjem. Pa se dejansko nahajamo na isti točki kot pred letom dni. Ko pišemo te vrstice se prvič po sedmih mesecih sestajajo predstavniki kmetov z ministrico za proizvodnjo. Obstaja želja po dialogu in mirni rešitvi, a prevladuje pesimizem.

Mož beseda. Ni jasno, ali so v vladi res tako nerodni, ali tako neumni. Vsak korak, ki ga storijo, povzroča nove reakcije v družbi in vodi v nesoglasja in nove probleme. Dva primera smo imeli ta teden. Prvi je bil povezan s kmečko problematiko. Vlada je vodila tajne pogovore s predsednikom močne in elitne Poljedelske družbe (Sociedad Rural). Hugo Biolcati je dobro namerno sprejel pogoj stroge tajnosti in javno zanikal vsakršen stik. Ko pa ti pogovori niso rodili vladi zaželenega sadu, je uradno potrdila stike, da je Biolcati ostal kot izdajalec. Vladni namen je baje bil, da razbije enotnost kmečke fronte. Izid je bil prav nasproten: kmečke organizacije so še bolj povezane, izvedle kratko a močno stavko in danes sedijo združene pred ministrico. Vlada je sedaj izrazila namen, da ponudi kmetom konkretno rešitev. A med tem ne spada znižanje davkov na izvoz. In tudi če vodstvo kmetov sprejme minimalne ugodnosti, bo treba videti, kaj bo storila baza. Nestrpenost malih kmetov, ki jih sedaj grobo muči še suša, je že prekoračila meje. Zasedba banke v Entre Ríos, ki so jo izvedli pod vodstvom De Angelisa, jasno priča da je potrpljenja konec.

Adjijo, pa zdrava ostani

... Drug primer neuspeha vladne strategije pa je gočovo odhod senatorja iz Santa Fe. Bivši guverner Carlos Alberto Reutemann se je naveličal nenehnega pritiska in samovoljnosti vladne palače. Javno in glasno je izstopil iz vladne skupine v senatu. Z njim je odšla tudi druga senatorka iz Santa Fe. Ni še uradno prestopil v skupino upornega peronizma (Solá, De Narváez), a že sam njegov odhod je za vlado hud udarec. Ne pozabimo, da smo v volilnem letu in Santa Fe je tretje volilno okrožje. Oblast tam ima socializem in Kirchner je upal, da bo Reutemann dovolj močna protiutež za zmago. Na vsak način pa mu je hotel na prvo mesto kandidatne liste vsiliti tam osovraženega predsednika vladne poslanske skupine (Agustín Rossi), oziroma izvesti notranje volitve kandidatov. Reutemann se je naveličal in usoda kirchnerizma v Santa Fe je zapečatena. Udarec pa je še bolj pomemben, če upoštevamo, da se je še pred kratkim

govorilo, da bi Reutemann lahko bil kirchenristični predsedniški kandidat na volitvah leta 2011. A „Lole“ tudi ni odšel sam. Nekaj dni za njim je izstopil še senator za Salto in njegova kolegica (Juan Carlos Romero in Sonia Escudero). Romero je bil jasen. Izjavil je, da že ne prenese „stalinističnega zadržanja“ vladne palače. Za njimi so iz vladne skupine izstopili še širje poslanci. In opozvalci trdijo, da odhodom še ni konca.

Bo kandidiral? Kakšna pa je vladna strategija za prihodnje volitve? Priznajmo, da vladi ne kaže dobro. Tриje izmed največjih volilnih okrožij (prestolno mesto, Córdoba in Santa Fe) so v rokah opozicije. Kmečka notranjost ne bo volila vladnih kandidatov. Ostane torej skoraj deset milijonsko buenosairesko predmestje, kjer si vlada obeta prepicljivo zmago. Tem najnižjim sektorjem je tudi namenjena vsa vladna politika cen javnih storitev in socialna podpora. Bo to zadostovalo? Okrog bivšega predsednika, ki vodi vladno strategijo, zaskrbljeno gledajo, kako se organizira uporni peronizem in kako povezava na levi pridobiva na moči. Dejstvo je, da kirchnerizem tudi nima kandidata, ki bi lahko pritegnil simpatije volivcev, ki niso preveč navdušeni za vlado. Pojavljajo se razna imena, bolj ali manj zveneča, a nobeno popolnoma ne zadovolji. Zato se vedno bolj pogosto govorji, da bo sam Nestor Kirchner stopil na prvo mesto vladne kandidatne liste za poslance. A to ima tudi svojo šibko stran. Če bo on kandidiral, bi morala biti zmaga prepicljiva. Poraz ali šibka zmaga bi zelo zatemnila njegov dosedanji sloves.

Na drugem bregu. Medtem pa opozicija nadaljuje s svojim razvojem združevanja. Radikali, socialisti in Državljanska koalicija (Elisa Carrió) na levi, uporni peronizem in Macri na desni. Žalostno je sicer, da se med seboj večkrat napadajo in v obraz mečajo malenkostne ideološke razlike. A kaže, da v argentinski politiki brez tega ne gre. Tudi ne gre brez osebnih poželenj. Problemi se začnejo takoj, ko se govori o sestavi kandidatnih list. Na primer, v provinci Buenos Aires se že pojavljajo težave, ker tako Solá kot De Narváez hočeta zasesti prvo mesto na kandidatni listi. Na levi teh težav še nimajo, saj so komaj podpisali dogovor. Radikali in Državljanska koalicija so se dogovorili o skupnem nastopu. Ni pa še jasno, kako se bodo tej povezavi pridružili socialisti. Snubi jih tudi vlada, zlasti sedaj, ko je po Reutemannovem odhodu tako oslabela v provinci Santa Fe. A vse kaže, da iz te moke ne bo kruha.

VTISI IZ SLOVENIJE

Globeke brazde

OD NAŠEGA DOPISNIKA

Založba Družina je v začetku meseca izdala knjigo *Brazde mojega življenja* avtorice ge. Jelke Mrak Dolinar. Spremno besedo je napisal časnikar Jože Možina, sedanji direktor TVS.

Knjiga se že na prvi strani, torej pri spremni besedi, ustavi pri eni izmed odlik ge. Jelke in eni izmed točk, zaradi katerih si je knjiga pridobila važen prostor na polici tovrstnih knjig. Možina namreč opisuje, kako se je seznanil z go. Jelko v času, ko je bil Mitja Ribičič na poti na zatočno klop in je bila pripravljena pričati o njegovih krvniških dejanjih. Ga. Jelka je imela direkten stik z njim, ki ima na vesti mnogo hudodelstev. Zaradi njega ni bila deležna prve amnistije, zato pa obsojena na dvanajst let zapora in šest let odvzema državljanških pravic. Njena (in njene sestre ge. Kriste) edina krivda je bila, da je spremiljala vlak z domobranskimi ranjenci, ki so ga partizani zajeli v Leschah maja 1945.

In to je spet ena izmed bolečih točk, ki jih ga. Jelka omenja. Ne sprašuje se, zakaj se je zgodilo, ne obsoja, ne očita; zapiše le dejstvo: da so težki ranjenci ostali na vlaku v oskrbi njiju dveh, ki sta imeli le tečaj prve pomoči, ene medicinske sestre in duhovnika. Vse ostalo zdravniško osebje se je razbežalo.

Tu se začenja njen križev pot, ki gre skozi šentviške zavode, Begunje, Rajhenburg, pa mučno grajenje „ceste bratstva in enotnosti“ v močvirnatih hrvaški Slavoniji, kamor so jih poslali, ker so se takratni mladinski brigadisti uprli, da na takem terenu in v takih razmerah ne bodo gradili.

Sicer pa je družinska kronika prepletena z izseljenjem. Starša sta se zaradi fašističnega pritiska umaknila iz Italije v Jugoslavijo, nastali so jih izgnali iz Skopja (kjer je oče služboval), pred komunisti so se umaknili v tujino. Kljub temu je - predvsem v prvem delu knjige - opisanih več lepih spominov na otroštvo in mladinsko obdobje, ki uravnotežijo kasnejši žalostni in tragični razvoj dogodkov.

Zanimiv je tudi opis srečanja z Angelo Vode, komunisto „iz prve ure“ (če grdo prevedem), čigar gledanje na družbeno ureditev je bilo drugačno od takratne komunistične oblasti, za kar je pristala na isti (ne)človeški stopnji „razrednih“ jetnikov, kot ga. Jelka. Postavlja jo tudi v malo drugačno luč, v kakršni je Vodetova dandanes predstavljena. Pač: ni vse zlato, kar se sveti ...

Kot sama pravi, o teh dogodkih zgodovinarjem ni lahko pisati, ker se morajo opirati na dokumentacijo in vire. Ona lahko dosti lažje piše in opiše dogodke, saj so viri v njenem srcu in ta počloveči še tako težke trenutke življenja. Knjiga se bere sama (spet čuden prevod!) in ima na platnici privlačno slikarsko delo njene vnukinje.

Knjiga je izšla v zbirki Čas in ljudje ter se pridružila enaindvajsetim naslovom, ki opisujejo tematiko komunistične revolucije in njene krvavega ustoličenja. S svojim pričevanjem je zasedla častno mesto prve dame v odlični družbi avtorjev, kot so M. r. k. o. Kremžar, Janez Zdešar, Vinko Šega, Ivan Merlak, Ivan Lavrih, Jožko Kraljelj in drugi. GB

SLOVENCI V ARGENTINI

SLOMŠKOV DOM

Ljudski pevci in godci z Dolenjske

V nedeljo, 15. februarja so ljudske pevke in pevci iz okolice Grosuplja (Račna in Čušperk), skupaj z gosti povezani v skupino Zarja, začeli glasbeno turnejo po Argentini v Slomškovem domu v Ramos Mejiji. S petjem so sodelovali že pri nedeljski službi božji, po

Ljuba Jenče je s prikupnim uvodom povezala nastopajoče in občinstvo in nato se vezala z dragocenimi drobci iz ljudskega izročila posamezne sklope pesmi. Voditeljica in članica ansambla Jožica Poderžaj je domesno izbrala pesmi, da so dajale ogrodje tematskim

da je ta pripoved dobila tudi igriivo odrsko podobo.

Ansambel Zarja sestavlja: Jožica, Jože, Eva in Irena Poderžaj, Anika in Jože Berdaj, Armin, Ana in Blaž Škulj, Andrej Liseč, Marko Erculj, Marija Zavříšek Gortnar, Marija Kavšek ter Ljuba Jenče. Po programu so

krajšem odmoru pa so predstavili številnemu občinstvu svoj pester program ljudskih pesmi in izročil, kakor se v njihovem domačem okolju prenašajo iz roda v rod.

Skupino spreminja tudi pravljicarka, pevka in raziskovalka slovenske kulturne dediščine Ljuba Jenče iz Cerknice na Notranjskem. Polna še lepih spominov iz prejšnjih obiskov je z navdušenjem sprejela sodelovanje s pevko skupino Zarja.

Petje ljudskih pesmi in godba ljudskih viž je predvsem po osamosvojitvi vzniknilo tudi na javnih nastopih, održih in medijih po vseh slovenskih pokrajinah. Pristne folklorne prvine, nekoč tako žive v kmečkem okolju podeželja, je vrvež moderne življenja pa tudi

sklopom. Dobra uravnovešenost med moškimi in ženskimi glasovi ter starejšimi in mlajšimi je omogočila prikupno predstavitev zgodb, ki jo je obogatilo še pesniško vezivo. Tudi dolenske narodne noše in originalni inštrumenti (gosli, bisernica, piščal, glavniki, diatonična harmonika, orglice in lončeni bas) so se obogatili uspešno predstavitev ljudskih pesmi, viž in izročil.

Kot je poudarila Ljuba Jenče je zakladnica slovenske ljudske pesmi izredno bogata: nad 15.000 pesmi in viž. Skupina Zarja je nam predstavila iz tega bogastva majhen a vreden izsek: Ko dan se zaznava, Svet Zadoro, Sijaj sončeve, Prav lušno je res na deželi, Snočkaj so se fantja stepli, Nočni čuvaj, Hribčki ponizjate se, Snoč pa dav je slanca pala, Sinoč mi

obiskovalci iz domovine ostali na domačem kosilu v Domu številni družbi sorodnikov, ožih rojakov in priateljev do poznih popoldanskih ur, dokaz da so se dobro počutili med nami.

Organizacijsko plat gostovanja imajo na skrbi: Aleksander in Gabrijela Kastelic ter Miha in Lucijana Podržaj. Hvaležni pevci so njim in predsedniku Slomškovega doma Marku Selanu izročili spominska priznanja, Dom pa jih je izročil priložnostni spominek. Turneja skupine Zarja obsegata poleg nastopa v Slomškovem domu se nastope v Mendozi, Bariločah in 1. marca v Slovenskem domu v San Martinu.

J.T.

nepričazno okolje s strani režima po drugi svetovni vojni, skoraj povsem utisla in izrinila iz življenja. A vendar iz globokih in zdravih narodovih korenin poganja nova rast.

Ljuba Jenče je zatrnila v uvdru: „Kdor nima spomina nima prihodnosti. Prav to velja tudi za narod. Slovenci smo za veliki svet zanimivi z našimi pristnimi posebnostmi. Gojimo jih!“

V imenu Slomškovega doma je prof. Neda Vesel Dolenc pozdravila goste z besedami našega velikega vzornika: Ni lepšega darila ne dražjega spomina ne večjega veselja za Slovence, kakor je domača pesem (A.M. Slomšek).

je ukraden bil rožmarin, Po gorah grmi se bliska, Lavdon premaga Turke pred Beogradom, Stoji tam beli grad, Nocoj je pa en fajn večer, Dekle jaz te vprašam, Sejali smo bazuljka, Predi hči moja, Smo fantje skupaj zbrali se,

Nevesta le jemlji slovo, Cejla noč sem akoli hodu, Stoji na bregu dekle, Prišla bo ta ljuba pomlad, Tam v vinskih goričah, Daleč v kraju tujem, Ko te čujem gozd sumeči in Mama, zdaj zapoj mi še enkrat pesmico.

Občinstvo je nagradilo nastopajoče z navdušenim odobravanjem. Glasovi so se lepo ujemali in dopolnjevali ter ustvarjali ne le glasbeno dopadljivo pripoved, domesno režije je pripomogla,

SKA

O Franciscu Luisu Bernardezu

Slovenska kulturna akcija je na sobotni večer, 15. novembra 2008 v mali dvorani Slovenske hiše pripravila kulturno prireditve, posvečeno argentinskemu pesniku Franciscu Luisu Bernardezu. Priprava in potek sta bila v režiji mlajše generacije ustvarjalcev SKA, ki je razodela veliko ustvarjalno moč in estetski čut. Ta generacija je dokazala, da ima globok in subtilen čut, ne le za obvladjanje peresa in čopiča, temveč tudi pri pripravi elegantnega okolja, ki je presenetil obiskovalce večera.

Dvorana je bil vsa obdana s slikami umetnice Irene Žužek, ki jih je ustvarila ob navduhu Bernardezovih poezij. Slike, močno sporočilne, z oznako abstraktnosti a istočasno različnih barvnih odtenkov, so poudarile simfonijo črt in barve. Likovna ustvarjalka Tilka Močnik je poslala analizo kvalitetnih likovnih eksponatov Irene Žužek, razstavljenih na tem večeru.

Osrednja točka programa je bila predstavitev nove knjige prevodov nekaterih izbranih poezij pesnika Francisca Luisa Bernardeza (1900-1978), ki jih je prevedel v slovenščino nam že znani in priznani pesnik iz mlajše generacije Tone Rode. Izbrane pesnitve argentinskega literata so bile tiste, ki jih je avtor prevoda ocenil kot najboljše. Rodeov prevod je spoštoval ne samo vsebino, temveč je tudi vsa merila in stil poetične kreacije. Tone Rode je prevedel izbrane pesmi modernega stila knjige „*Nebo iz zemlje*“.

Lepo in nadpovprečno obiskan večer smo pričeli s pozdravnimi besedami vodje literarnega odseka lic. Vinka Rodeta. Med je drugim izrazil veselje nad sodelovanjem mlajših članov SKA, ki so priča ustvarjalne moči v mlajših krogih in upanje nadaljevanja obstoja naše organizacije.

Večer se je nadaljeval s predstavljivo prevedene knjige. To je imel na skrbi pesnik in profesor filozofije Martin Sušnik. Sušnikova predstavitev je bila v slovenščini in v španščini, saj je bilo med publiko kar nekaj ne-Slovencev.

Med drugim je prof. Martin Sušnik poudaril sledče: „Poezija nas uči objektivno, v kolikor tematizira eksistenco, naša najgloblja upanja, vprašanja, trpljenja in strahove, naš intelektualni in čustveni svet, smisel našega bivanja na svetu, neizčrpnost stvarstva. In uči nas subjektivno, v kolikor vabi, da pritisnemo na zavore sredi nemirne hitrice vsakdanjega življenja, da premagamo skušnjava površnosti in se poglobimo v notranjost

lastne intimnosti, da presežemo utilitarni pogled ter zaupno odpremo oči in srce, da postanemo tako sposobni za srečanje z lepoto, ki ni drugega kot *splendor veritatis*, sijaj resnice.“

Vrstila se je recitacija izbranih pesmi v španščini in v prevedeni slovenski poustvaritvi. Pesmi je recitiral prevajalec sam ob sodelovanju prof. Martina Sušnika.

Večer je potekal dobro organizirano, harmonično v kvalitetnem izvajaju ter se nadaljeval v prijateljskem razgovoru in zakuski. Vsi smo odhajali z lepimi občutki in z željo, da bi se podobni večeri še ponovili.

a. i.

Najboljša investicija — taborjenje v Tandil

Leto 2008 je bilo na svetovnem gospodarskem področju leto največjih izgub. Finančna kriza se je dotaknila vseh držav in posledice čutijo sedaj prebivalci. Vendar kriza ni vplivala na nekatere, kot je na primer mladina iz San Martina. Nasprotno, naši prihranki so presegli vse dosedanje. Zato smo se mladi iz tega okraja odločili, da jih bomo pametno investirali. Ne na borzi ampak na petdnevno taborjenje, daleč od vsakdanjih obveznosti in v miru, ki nam ga nudi narava.

Mesec dni pred odhodom je eden od naših članov (Pablo Lukman) preveril, da je kraj, kamor smo bili namenjeni, primeren za malo več kot trideset mladih. Po raznih pripravah smo se 26. decembra zgodaj zjutraj v izbrani kraj napotili s postaje Retiro. Popoldne smo pa dospeli v mesto Tandil in se od tam odpeljali v camping „*María para todos*“. Presenečeni smo bili nad čudovitim razgledom. Vsesaokrog smo občudovali polje in hribe ter videli, kako se tam dela. Postavili smo šotore na varen prostor in se razdelili po skupinah. Vsaka je bila odgovorna za kakšno delo: zajtrk, kosilo, malica, večerja, čiščenje.

A tudi na kulturo nismo pozabili. Vsak dan po večerji smo imeli kratko gledališko predstavo. Takrat je moralna skupina

uprizoriti parodijo na eno od znanih otroških pravljic. Potem je bil tudi čas za nočni sprehod v hribe. Na vrhu smo opazovali zvezdnato nebo. Najbolj korajžni so tam prespal pod milim nebom.

Na vsakem taborjenju mora biti kres. Mi smo ga imeli dru-

go noč in se ob njem zabavali med pripovedovanjem raznih dogodivščin in šal. Podnevi smo se sprostili z igrami. Kvartali smo, hodili po hribih, imeli smo več iger na prostem, med njimi med dvema ognjem, in s tem obujali spomine na naše otroštvo. Imeli smo lepe sončne dneve, zato smo se lahko kopali v bazenih, ki jih ima na razpolago camping. V nedeljo smo šli v stolnico k sv. maši in se zahvalili Bogu za vse, kar smo prejeli v minulem letu in za to skupno srečanje. Zadnji dan smo se zopet vrnili v mesto. Spoznali smo glavne turistične točke in kosili ob jezeru.

31. decembra zjutraj smo se poslovili od te krasne narave. Popoldne je že bil vsak spočit na svojem domu. S tem potovanjem smo se na najboljši način poslovili od starega leta, v novem pa se bo gotovo bogato obrestoval čas, ki smo ga preživel med prijatelji.

SP

NOVE KNJIGE

Janko Kralj**Utišani in pozabljeni slovenski politik (1898-1944)**

Gospo Lučko Kralj Jerman smo poznali kot odlično zborovodkinjo, strastno ljubiteljico petja in glasbe, sedaj pa se je predstavila s knjigo o svojem očetu dr. Janku Kralju. V njej je opisala njegovo življenje, delo, napre in preganjanja v času fašističnega nasilja nad primorskimi Slovenci.

Namesto uvoda je objavljeno razmišljanje o dr. Kralju, ki ga je napisal dr. Milan Komar. V predgovoru avtorica pove, kaj jo je nagnilo, da se je lotila tega ogromnega dela. Kratki zgodbinski okvir je napisal njen bratanec prof. dr. Tomaž Simčič, ki nas popelje v čas, ko je deloval dr. Kralj.

Janko Kralj se je rodil 1898 na Saksidu pri Dornberku na Vipavskem. Osnovno šolo je obiskoval v domačem kraju, gimnazijo v Gorici in Ljubljani. Vpisal se je na univerzo v Gradcu in sicer na pravno fakulteto. Študij je nadaljeval v Zagrebu in Ljubljani, kjer je začel javno delovati. Po prestani bolezni je doktoriral v Padovi, v času, ko je bila Primorska že priključena Italiji.

Ideološko se je opredelil za krščansko-socialno smer, ki ji je bil začetnik in vodja Janez Evangelist Krek. Dr. Kralj se je vrnil v Gorico, ker je hotel pomagati svojemu preganjanemu ljudstvu, čeprav so ga vabilo v Ljubljano, kjer bi imel zagotovljeno službo in urejeno življenje.

V tem času so se razmere na Primorskem zelo zaostrike, fašizem je preganjal zavedne Slovence, obsodbe in zapori so bili na dnevnom redu. Dr. Kralj je deloval na kulturnem polju, zlasti pri goriški Mohorjevi družbi. Da bi onemočili njegovo delovanje, ga je oblast obsodila na pet let izgnanstva na otok Lipari, kamor so ga prepeljali decembra 1928. Njegova zaročenka Anica Simčič je odpotovala za njim in marca 1929 sta se poročila. V knjigi so objavljeni njeni spomini na poroko; samo občudovati moraš veliko ljubezen mladega dekleta, ki gre za zaročencem prostovoljno v izgnanstvo. Po nekaj mesecih se je obtožba proti dr. Kralju izkazala za neresnično in z ženo se je vrnil v Gorico.

S tem seveda ni bilo konec preganjanja. On in njegova družina so živel pod stalnim fašističnim nadzorom. Ilegalno je dr. Kralj vodil borbo za obstojo Slovencev na Primorskem, pomagal vsem, ki so potrebovali njegovo pomoč, branil duhovnike, ker je bila slovenština celo v cerkvi prepovedana. Bil je zaprt, pregnan, nekaj časa je živel v Miljanu. Medtem so se jima rojevali otroci: Aleš, Ančica, Lučka in Tomaž. Bil je voditelj krščanskih socialistov. Tudi v tej organizaciji je prišlo do spora. Dr. Korošec je razsodil spor in odločil v prid skupine dr. Besednjaka, ki je bil Kraljev tekmelec. Tega je razsodba zelo ranila.

Vendar ni popustil v delu za narod. Že v času vojne je poskrbel za obrambo obtožencev tako imenovanega II. Tržaškega procesa. Devet obtožencev je bilo obsojenih na smrt; štirim so še isti dan spremenili kazen na dosmrtno ječo, pet so jih ustrelili, druge obsodili na različne zaporne kazni. Dr. Janka Kralja so celo osumili in oklevetali, da ima zveze s fašisti. O tem je pisal prof. dr. Tomaž Simčič v poglavju „Tiha rana dr. Janka Kralja“. Izjavami posameznikov dokaže, da je vse zveze, ki jih je imel dr. Kralj z vladom, uporabil v korist slovenstva in Slovencev.

Ko se je na Slovenskem začela revolucija, je bil na Primorskem marsikateri Slovenec za OF. Dr. Janko Kralj je dobro poznal komunizem in je bil odločno proti revoluciji. Kmalu po ustanovitvi OF se je v Ljubljano srečal z Edvardom Kocbekom in ga svaril pred posledicami revolucije, a zaman. Dr. Kralj je slutil in se bal, da bo Kocbek potegnil veliko krščanske mladine za sabo. Tudi na Primorskem so padale žrtve komunizma; med njimi Ivo Bric, zaveden Slovenec, Kraljev zaupnik in prijatelj, ki so ga partizani ubili pri košnji na travniku vprito dveh mladoletnih sinov. Tudi dr. Kralj je bil na listi za likvidacijo. Zdenko Zavadlav je bil zadolžen zanj in njegovega ožrega sodelavca Poldeta Kemperla, pa se mu ni posrečilo. Pretresljivo je opisano srečanje gospe Lučke z Zavadlavom leta 1994.

Ko je leta 1943 Italija kapitulirala, so Nemci zasedli vso Slovenijo in tudi Primorsko. Še pred njihovim prihodom je dr. Kralj odpotoval v Rim, da bi stopil v stik z zavezniki in jim prikazal politični položaj na Primorskem. Objavljena so pisma ženi, otrokom, prijateljem in sodelavcem in raznim politikom. Bil je na audienci pri papežu. Decembra 1944 je zbolel za pljučnico in 27. XII. umrl. Na pogrebu je bil od njegove družine samo štirinajstletni sin Aleš, ki je živel pri očetu. Pač pa so se pogreba udeležili vsi slovenski

politiki, ki so takrat bivali v Rimu. Od njega se je poslovil tudi dr. Miha Krek. Gospa Anica je zvedela za možev smrt šele maja 1945; družina je ostala brez očeta, leta 1948 so se izselili in prišli v Argentino.

V drugem delu piše avtorica o sodobnikih dr. Kralja; v prvem poglavju o primorskih škofih. Najprej o goriškem nadškofu Frančišku B. Sedeju, ki se je boril za pravice Slovencev. Njegov naslednik Giovanni Sirotti je bil pod vplivom fašističnih oblasti. To so bili najhujši časi. Prepovedano je bilo celo slovensko petje zunaj cerkve. Dr. Kralj je takrat pošiljal v Vatikan spomenice in zahteve, pa tudi sam je večkrat potoval tja. Nadškof Carlo Margotti je bil plemenit in srčno dober, vendar mu je bila problematika slovenske manjšine tuja. Tržaški škof Luigi Fogar je obsojal zatiranje Slovencev v Julijski krajini, zato je moral oditi.

Sledijo sodelavci dr. Kralja: Polde Kemperle, Ivan Rejc, duhovnik in osebni prijatelj ter njegov duhovni oče; Stanko Stanič in drugi. Dr. Teofil Simčič, brat gospe Anice je bil odvetnik; imel je svojo pisarno in politično kril svojega svaka. Umrl je leta 1997 in ga, Lučka je potovala 14.000 km na njegov pogreb. Ganljivo je opisano njeni slovo: „Meni so se v tišini nepričakovano vlije solze; ni jih bilo konca, težke solze žalosti nad vsem preteklim, solze slovesa, zloma zadnje korenine, ki nas je povezovala z družino, in vse naše plemenite borbe za obstoj slovenstva na Primorskem.“

Nadaljujejo se orisi prijateljskih družin: Kacinovi, Bratuževi, Abujevi, Ivo Bric in družina, vsi zavedni Slovenci in borce za obstoj slovenskega jezika in kulture.

Prisrčni in topli so spomini gospe Lučke na otroška leta, na mamo in očeta, dom, skratka na njihovo družinsko življenje. Klub stalnemu preganjanju, naporom, težavam in trpljenju sta starša otrokom dala topel in prijeten dom ter ljubezen, ki jih je spremljala v težkih trenutkih njihovega življenja.

Sledijo zapiski, dokumenti in pričevanja sodobnikov dr. Kralja. Objavljena so pisma gospe Anici in gospe Lučki.

Tretji del je Zbornik, ki ni nikdar izšel. Bil je pripravljen ob 20-letnici smrti dr. Kralja. V knjigi je objavljenih nekaj člankov, ki so bili napisani za Zbornik. Končno tudi nekaj izbranih spisov dr. Kralja in Epilog gospe Lučke Kralj Jerman ter sonet „Gorica“ dr. Milana Komarja. Dodatki so fotokopirani dokumenti.

Knjiga je obsežna in je bogat doprinos k zgodovini Primorske, je zapis borbe naših ljudi za ohranitev slovenskega naroda na tej zemlji. Avtorica je zbirala dokumente, pripravljala in pisala dvajset let. Knjiga je izšla pri založbi Družina v zbirkni Osebnosti in zgodovina. Poleg teksta vsebuje fotografije družine, posameznih oseb in dokumentov.

Gospa Lučka Kralj Jerman jo je posvetila svojemu očetu dr. Janku Kralju in njegovim sodelavcem.

M. M.

Jubilej in knjiga

Pri Celjski Mohorjevi družbi so ob visokem jubileju pisateljice Mimi Malenšek izdali knjigo Ko dozori jerebika. Na novinarski konferenci so predstavili še pravljico Skrivnost sobane številka devet Milice Sturm in prevod dela Kraljica in divja ženska Anselma Gruna in Linde Jarosch.

Berta Golob, ki je za knjigo pripravljala Malenškove napisala spremno besedo, je povedala, da je z Malenškovo povzeta že vse življenje. Sestra Golobove je bila prijateljica Malenškove, sama pa je prebrala vsa njena dela. Kot je dejala, so bila vsa dela Malenškove „v naši hiši prebrana in obču-

dovana“.

Malenškova je na povabilo Golobove, naj predstavi knjigo, skromno dejala, „da ni nič posebnega“. Gre za izbor kratkih novel, nastalih na podlagi vtisov „od Jezerskega do Dunaja“. Na slednjem je, kot je dejala, preživel veliko časa, saj je zbirala gradivo, ki se ga v Sloveniji ni dalo dobiti. Ob tej priložnosti je povedala, da je vesela, da je knjiga izdana pri Mohorjevi družbi, saj je knjige te založbe brala že kot otrok.

Direktor Celjske Mohorjeve družbe Jože Faganel je na predstavitvi knjig Malenškovi čestital za god ter za 90. rojstni dan, ki ga je praznovala 8. februarja.

Iz življenja Zveze slovenskih mater in žena

Čas ni naš gospodar a ustaviti se ga ne more! Vsa-ko leto hitreje teče v tej dobi naglice in vsakovrstnih dolžnosti, da se kar težko odtegnemo vsakdanjem ritmu, posebno še v decembru, ko se tukaj leto zaključuje skupaj s kole- darskim, kjer so z rdečimi številkami nakazani težko pričakovani božični prazni- ki in družinska srečanja — doživetja!

V ozadje so odšle načrtovane točke v 1. delu ses- tanka, a je skrbna predsednica ga. Pavlina Dobovšek znova ponovila sklepe, pre- den smo ob božični mizi, sicer predčasno, prisrčno nazdravile ena drugi in končno vsem želela vse dobro v božičnih in novo- letnih dneh!

ZSMŽ

G. JOŽE RAZMIŠLJA**Odrešenje in zveličanje**

Odrešenje vsega človeštva je delo samega božjega Sina, ki je prišel odrešiti, ne pa obsoditi človeka. Zveličanje pa je naša skrb in naša dolžnost. Obstaja v plačilu, ki si ga v tem življenju zaslužimo z zvestobo Bogu in z dobrimi deli do drugih ljudi.

Oboje je potrebno. Bog s svojo dobroto in ljubeznijo, pa tudi človek sam z vso skrbo za večno življenje.

Ne bom vas zapustil, sirot, je dejal Kristus in je tako pokazal vso božjo ljubezen do nas ljudi. To svojo oblubo je tudi izpolnil s svojim učenjem, s svojo dnevnim in nočnim molitvijo in še posebno s svojim trpljenjem in smrtjo na križu. Takrat je prosil Očeta odpuščanja tudi za nas, ki večkrat ne vemo, kaj delamo.

To je na kratko vse odrešilno delo, ki je trajalo tri leta. Tudi s svojim vstajenjem in vnebohodom je človeka popeljal v nebo, kjer ta doseže svojo popolnost.

Nihče ni bil izključen in zvržen. Niti Judež in ne desni razbojnik. Oba sta bila deležna Jezusovega prihoda na ta svet. Judež je slišal besedo - prijatelj. Desni razbojnik pa je slišal oblubo - še danes boš z menoj v raju.

Najtežje in najvažnejše je storil sam Bog za naše odrešenje.

Naše delo pa je vse, kar je potrebno, da pridemo v nebesa.

To je delo svobodnega bitja. Vsak sam se za to odloči. Bog nikogar ne sili, ker ga spoštuje in ljubi. Ve, kaj je zanj dobro, ga uči in vodi, mu pomaga in odpušča, in če se ta potrdi, sprejme tudi Njegovo plačilo.

Zveličanje si torej zaslužimo mi s tem, ko delamo za druge, v njih dobro, za njih zveličanje, za telesno in duhovno dobro.

To je naše zveličanje. Mi za sebe in za druge.

Kot je Kristus vse storil za naše odrešenje, enako skušajmo tudi mi vse potrebno napraviti za naše zveličanje. Kristus bo dano priznanje, nam pa bo to koristilo za posvečenje, zasluženje in za zveličanje, kar je božja volja.

Tischlerjeva nagrada

Narodni svet koroških Slovencev (NSKS) in Krščanska kulturna zveza (KKZ) sta podelila 30. Tischlerjevo nagrado župniku v Železni Kapli na avstrijskem Koroškem Poldetu Zundru. Najbolj odmevno nagrado med koroškimi Slovenci je prejel „za ves trud kot dušni pastir v treh farah, za vsestransko kulturno delovanje, za obsežno delo z mladino.“ Zunder se je rodil leta 1942 v Kokju v občini Dobrla vas na avstrijskem Koroškem, maturiral pa na Škofjelski gimnaziji na Plešivcu pri Gospe sveti severno od Celovca, kjer se je pred ustanovitvijo Slovenske gimnazije leta 1957 šolal velik del mladih fantov med koroškimi Slovenci.

Po opravljenem študiju teologije je bil leta 1967 posvečen v duhovnika. Prvo kaplansko službo je prevzel v Kotmari vasi, nato je postal vzgojitelj v dijaškem domu Mohorjeve družbe v Celovcu. Od leta 1970 je bil, sprva kot kaplan, od leta 1984 pa tudi kot župnik, dejaven v Železni Kapli. Poleg domače župnije skrbi tudi za župniji na Rebrici in na Obirskem.

Letošnji Tischlerjev nagrajenec se je vseskozi izredno zavzemal za kulturno dejavnost, v domači župniji je tako omogočil živahno ljubiteljsko gledališko dejavnost. Na Rebrici je obnovil staro graščino Komenda in v njej uredil mladinski center.

Tam potekajo med drugim vsakoletni poletni slikarski tedni za otroke na avstrijskem Koroškem, ki igrajo pomembno vlogo pri vzgoji slovenske mladine.

NOVICE IZ SLOVENIJE

RAZSTAVA CECILIE GRBEC

V elegantnih prostorih restavracije Maxim v ljubljanskem Maximarketu razstavlja svoja dela slikarka Cecilija Grbec. Razstava si je mogoče ogledati do konca meseca marca.

ŠTEVILKE, ŠTEVILKE ...

Brezposelnost: Ob koncu januarja je bilo na Zavodu RS za zaposlovanje prijavljenih 73.911 brezposelnih oseb, kar je 11,6 odstotka več kot decembra lani. V primerjavi z lanskim januarjem se je brezposelnost povečala za 6,7 odstotka.

Inflacija: V Sloveniji so se cene življenjskih potrebsčin januarja v primerjavi z decembrom lani znižale za 0,4 odstotka. Rast cen na letni ravni je bila januarja 1,6-odstotna, v enakem obdobju lani pa je znašala kar 6,4 odstotka.

Novi avtomobili: V Sloveniji je bilo januarja letos prvič registriranih 4.998 novih osebnih avtomobilov in lahkih gospodarskih vozil, kar je za 26,6 odstotka manj kot v lanskem prvem mesecu.

Inflacija v območju evra: Letna stopnja inflacije v območju evra je januarja znašala 1,1 odstotka. Inflacija se je tako v primerjavi z decembrom lani, ko je znašala 1,6 odstotka, še znižala in je po poročanju tujih agencij dosegla najnižjo raven po juliju 1999.

Brezposelnost v območju evra: Stopnja brezposelnosti v območju evra je bila decembra lani 8,0-odstotna. Brezposelnost v evrskem območju je bila tako na najvišji ravni po novembру 2006. V celotni EZ je bila stopnja brezposelnosti decembra lani 7,4-odstotna, v Sloveniji pa je že tri mesece vztrajala pri 4,3 odstotka.

2.053.740

V Sloveniji je konec septembra 2008 živilo 2.053.740 prebivalcev, in sicer 1.024.261 moških in 1.029.479 žensk. V prvih devetih mesecih leta 2008 je tako število prebivalcev naraslo za 1,4 odstotka, znova pa je v Sloveniji večje tudi število tujih državljanov. Število moških se približuje številu žensk, beležijo na Statističnem uradu RS.

SPREMENBE NA ZUNANJEM MINISTRSTVU

Vlada je sprejela sklepa o odprtju konzulata v Cape Townu v Južnoafriški republiki in o imenovanju časnih konzulov v Cape Townu ter v Tbilisiju v Gruziji. S položaja generalne direktorice direktorata za načrtovanje politik in politično multilateralno na MZZ je razrešila Anita Pipan, za vršilca dolžnosti pa imenovala Andreja Benedejčiča.

NOV SPLETNI PORTAL

Nova spletna stran www.slomashup.at Slovencem na avstrijskem Koroškem približuje raznolikosti in bogastvo razpoložljive medije ponudbe iz Slovenije kot tudi vsebine iz manjšine same. Nova spletna stran je še posebej namenjena mlajšim uporabnikom med slovensko manjšino na avstrijskem Koroškem, ki jih vabijo tudi k ustvarjalnemu sodelovanju.

PO SVETU

SESTAVA IZRAELSKE VLADE

Mandatar za sestavo nove izraelske vlade Benjamin Netanjahu iz Likuda je voditeljico Kadime Cipi Livni pozval k nadaljevanju pogajanj o prihodnji vladi. Stranki, ki sta na parlamentarnih volitvah 10. februarja dosegli največ glasov, na nedeljskih pogovorih nista dosegli dogovora. Razhajata se predvsem glede nadaljevanja bližnjevzhodnega mirovnega procesa. Medtem ko je Livnijeva naklonjena pogajanjem s Palestinci in ustanoviti palestinske države, Netanjahu zavrača možnost, da bi imeli Palestinci vojsko ali nadzor nad zračnim prostorom nad dolino Jordana, ker to šteje za grožnjo izraelske varnosti. Kljub vsemu Livnijeva ni izključila nadaljnih pogovorov. Sodelovanje z Likudom medtem zavračajo tudi laburisti zdajnjega obrambnega ministra in nekdanjega premierja Ehuda Baraka.

AMNESTY INTERNATIONAL

Mednarodna organizacija za zaščito človekovih pravic Amnesty International je obtožila Izrael in palestinsko gibanje Hamas vojnih zločinov med nedavnimi spopadi na območju Gaze. Po navedbah organizacije obstajajo dokazi, da sta obe strani uporabili orožje iz tujine in izvajali napade na civiliste. Amnesty International v poročilu poziva varnostni svet Združenih narodov k uvedbi celovitega embarga na orožje tako za Izrael kot Hamas ter druge oborožene palestinske skupine.

KOREJI

Južna Koreja ocenjuje, da se njena severna soseda pripravlja na vojaški spopad - dokončala naj bi namreč nameščanje raket srednjega dosegja. Seul trdi, da lahko potujejo 3 tisoč kilometrov daleč in dosežejo celotno ozemlje Japonske ter ogrožajo ameriško vojaško bazo v

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENCI V ARGENTINI

OSEBNE NOVICE

Poroka. V Bariločah se je dne 31. januarja t. l. poročila gdč. **Emica Habjan**, hčerka uglednega slovenskega rojaka g. Janka Habjana z g. **Enriquejem Guzman-om**. Mlademu paru ob vstopu v novo življenje iskreno čestitamo.

Družinska sreča. V družini g. **Petra Ranta** in njegove žene ge. **Regine roj. Lesar** v Bahia Blanca, se je dne 6. februarja rodila hčerka Lucija. Srečnim staršem naše čestitke.

G. Dinko Bertoncelj, ki se je dve leti mudil s članji argentinske znanstvene misije na Antartiki na argentinski postojanki General Belgrano, se je te dni vrnil v Buenos Aires. (...)

Svobodna Slovenija, 12. februarja 1959 - št. 7

OB ZAČETKU ŠOLSKEGA LETA V SLOVENSKIH TEČAJIH

Z narodno in versko vzgojo slovenske mladine v Argentini je - vsaj v glavnih slovenskih naseljih - razmeroma dobro poskrbljeno. Skoro povsod, kjer živi kaj več Slovencev skupaj ali vsaj blizu, so ob nedeljah in praznikih slovenske maše. Slovenski otroci pri njej poslušajo božjo besedo v slovenskem jeziku. Tu se tudi seznanijo z lepoto slovenske nabožne pesmi in tudi sami z njo z vso milino otroških glasov časte Boga in njegovo presveto Mater. V vseh teh krajih pa tudi delujejo slovenski šolski tečaji. Vzdržuje jih Društvo Slovencev, vodi pa društveni mladinski odsek.

V lanskem šolskem letu je na področju Vel. Buenos Airesa delovalo 15 slovenskih šolskih tečajev in sicer v mestih: Barrio San Jose Berazategui, Buenos Aires-Paternal, Buenos Aires-Slovenska hiša, Florida, Lanus, Moron, Ramos Mejia, San Justo, San Martin, San Miguel, Transradio, Victoria, Villa Hermosa in Villa Tessei. Razen teh tečajev na področju Vel. Bs. As. imajo slovenski šolski tečaji tudi rojaki v Mendozi. Na področju Buenos Airesa je lani obiskovalo slovenske šolske tečaje 516 otrok in sicer 222 dečkov in 294 deklec, v njih je pa poučevalo 16 slovenskih učiteljev in učiteljic ter 9 katehetov. (...)

SLOVENCI V ARGENTINI

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča. V družini g. **Jožeta Levstika** in njegove žene ge. **Danice roj Tekavc** v San Justu so dobili sina. Družino g. **Janeza Jereb** in njegove življenske družice ge. **Lojzke roj. Urbanč** je razveselila hčerka. G. **Peter Smrekar** in njegova žena ga. **Pavla roj. Selan** v Transradio sta dobila sina. V družini g. **Gabriela Čamernika** in njegove žene ge. **Pepce roj. Kokalj** imajo hčerko Silvijo-Veroniko. G. **Slavku Smoletu** in njegovi ženi ge. **Anici roj. Ambrožič** je povečal družinsko srečo sinček prvorjenec. G. **Ivan Omahen** in njegova žena ga. **Malka roj. Močnik** imata hčerko Marijo Veroniko. V družini g. **Janeza Fekonje** in njegove žene ge. **Delije roj. Vino** imajo sina Aleksandra Gabriela. Družini g. **Ivana Kopača** in njegove žene ge. **Albince roj. Rojnik** pa hčerko Bernardko Ivano. V družini g. **Antona Loger** in njegove žene ge. **Ivane roj. Kien** je pa pričel na svet sin Karel. — V Berazategui je bil krščen **Valentin Francišek Vidmar**, sin Jožeta in Brigitte Cvetko. Botra sta bila Rudolf Vidmar in Manica Omahen. Krstil ga je g. Jože Guštin. Čestitamo!

Svobodna Slovenija, 19. februarja 1959 - 8

Guamu. Kot še piše v južnokorejskih obveščevalnih dokumentih, naj bi bila med severnokorejsko oborožitvijo najmanj ena atomska bomba z okoli 40 kilogrami plutonija, ki naj bi ga režim v Pjongjangu pridobil iz izrabljene jedrskega goriva v svojem reaktorju v Jongbjonu. Država naj bi povečala tudi število vojakov.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Antonio Mizerit / Proprietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Alenka Godec / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA / Teléfono: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinetis.com.ar

Za Društvo ZS: Alenka Jenko Godec / Urednik: Tone Mizerit Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Jernej Tomazin, Lucijana Hribar, Katica Cukjati, Saška Podrážaj, Metka Mizerit in Irena Fajdiga. Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

RESUMEN DE ESTA EDICIÓN

ENCUENTRO CUMBRE

Este martes se encontraron en Mokrice el primer ministro esloveno Borut Pahor y el croata Ivo Sanader. La reunión busca acercar posiciones frente al problema limítrofe, que frena la incorporación de Croacia a la NATO y a la Unión Europea. Grupos políticos eslovenos mientras tanto impulsan un referéndum, para que los eslovenos expresen su opinión acerca de estos temas. (Pág. 1)

CANCIONES POPULARES

Un grupo de cantantes de canciones populares de los alrededores de Grosuplje (Eslovenia) con invitados vinieron a la Argentina conformando el grupo Zarja. Su primera presentación fue en el centro esloveno de Ramos Mejía el 15 de febrero pasado. Cantaron ya en la misa y después de un corto recreo presentaron al público su programa de canciones populares y tradiciones, tal como se transmiten de generación en generación en su región. Junto con el grupo estaba la cuentista, cantante e investigadora de la herencia cultural eslovena, Ljuba Jenč. La ropa típica de la región de Dolenjska y los originales instrumentos enriquecieron, sin duda, la excelente presentación. El grupo Zarja estará en Mendoza y Bariloche; el 1º de marzo se presentarán en el centro de San Martín. (Pág. 3)

LA MEJOR INVERSIÓN

La crisis financiera mundial no afectó a 'la caja chica' de los jóvenes del centro de San Martín. Así que decidieron invertir el dinero en algo provechoso: jir de campaña por cinco días a Tandil! El 26/12 fue el día de partida desde Retiro. Ya en la nueva base de operaciones - Tandil, armaron las carpas y designaron las tareas. Los cinco días fueron intensos: paseos, caminatas, disfrute de la naturaleza y el aire libre, parodias de cuentos infantiles, juegos varios, visitas al centro..., hasta hubo tiempo para la noche del fogón, con historias y chistes. El 31 fue el regreso, a la tarde ya estaba cada uno en su casa para despedir el año 2008. (Pág. 3)

JORNADA DE POESÍA

La Acción Cultural Eslovena (SKA) presentó el 15 de noviembre de 2008 la traducción al esloveno de una selección de poesías de Francisco Luis Bernárdez (1900-1978). El libro en esloveno se titula "Nebo iz zemlje" y su autor es el joven poeta Tone Rode. En su trabajo de traducción no sólo respetó el tema de las poesías, sino que también la métrica y el estilo poético del propio Bernárdez. En el salón, donde se llevó a cabo la presentación, se expusieron cuadros que la artista Irena Žužek creó bajo la inspiración de las poesías de Bernárdez. El libro "Nebo iz zemlje" lo presentó el poeta y prof. de filosofía Martín Sušnik. (Pág. 3)

DR: JANKO KRALJ - POLÍTICO ESLOVENO

Lučka Kralj Jerman escribió un libro sobre la vida de su padre, el Dr. Janko Kralj (1898-1944). Estudió derecho y se doctoró en Padova, en tiempos en que la región de Primorska estaba anexada a Italia. Ideológicamente el Dr. Kralj perteneció a los católicos-sociales. Regresó a Goricia para ayudar a los eslovenos perseguidos por el fascismo. Fue condenado al exilio por 5 años. Allí lo siguió su futura esposa; pocos meses después se demostró la falsedad de la acusación y regresó a Goricia. Desde la ilegalidad dirigió la lucha por la existencia del esloveno en Primorska. En la segunda guerra mundial, su nombre formó parte de la lista de hombres a matar por los comunistas; el responsable de ejecutarlo no tuvo suerte. La autora del libro se reunió con él en 1994 y describe el encuentro. En 1943 con la capitulación de Italia y la ocupación alemana, el Dr. Kralj viajó a Roma para contactarse con los aliados. En noviembre de 1944 falleció. Su mujer conoció esta noticia recién en mayo del '45; sin padre, la familia se exilió a la Argentina en 1948. En una segunda parte del libro la autora caracteriza a los contemporáneos de su padre (obispos, colaboradores, familias amigas). En la tercera parte hay un compendio que se iba a publicar a los 20 años de la muerte del Dr. Kralj. La autora dedicó 20 años a reunir el material y escribir el libro en memoria de su padre, que mucho hizo por los eslovenos de Primorska. (Pág. 4)

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 180, pri pošiljanju po pošti \$ 245, Bariloche \$ 215; obmejni države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. **Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.**

Čeke: v Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. **Oblikovanje in tisk:** TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / California 2750 - C1289ABJ Buenos Aires - Argentina - Tel.: (54-11) 4301-5040. - E-mail: info@vilkocom.ar

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta Nº 7211
R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153	

MALI OGLASI

TURIZEM

TURISMO BLED
EVT Leg. 12618
Dis. 2089

de Lucia Bogataj
H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

Počitniški dom „Dr. Rudolf Hanželić“ sporoča, da je gostom na razpolago vse leto. Tel.: 03548-494046; Mobitel (011) 15-6152-9978; e-mail: hoteldecampo@yahoo.com.ar

ZDRAVNIKI

Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihiatrer, Konzultor v Ramos Mejiji, Tabladi in Belgrano. Ordinira ob ponedeljkih in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14 ure. Prijava na telefon: 4652-7967. Nujno pa na 15-6942-7574.

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravničica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejia - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

DOBOVŠEK & asociados - odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdbovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@fibertel.com.ar

Dra. Ana C. Farreras de Kočar. - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Lunes y jueves de 15 a 18 hs. Ricchieri 67 3º H (1704) Ramos Mejia. Tel.: 4656-4039 - Cel.: 15-6447-9683 farrerasan_te@yahoo.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

25. februarja 2009

1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,28 US dolar
1 EVRO	1,60 KAD dolar
1 EVRO	4,54 ARG peso

OSEBNE NOVICE

Krsti

8. decembra 2008 je bila krščena Geraldine Tatijana

Rant. Očka je Gabrijel, mamica pa Cintija Frontini. 24. januarja 2009 je bila krščena Ivana Veronika Frontini Casella, hčerka Leopolda in Tatijane.

V cerkvi Mallinckrodt je 25. januarja 2009 bila krščena Katerina Cecilia Oblak, hčerka Martina in prof. Valerije Banegas. Botra sta bila Magdalena Žgajnar roj. Oblak in Bernard Banegas. Krstil jo je č. g. Pavle Novak.

V cerkvi Perpetuo Socorro v Mendozi je bil krščen Jože Franci Šmon, očka Franci in mamica Elina Iannizzotto. Srečnim družinam naše iskrene čestitke!

Poroka

V soboto, 21. februarja sta se poročila v slovenski cerkvi Marije Pomagaj Damijan Ahlin in Marjana Pirc. Priči sta bila ženinova mati ga Veronika Ahlin roj. Rupnik in nevestin svak inž. Marko Ocvirk. Poročil ju je delegat Jure Rode med somaševanjem s p. dr. Alojzijem Kukovičem DJ, z župnikom Cirilom Berglezom (iz Breznice na Gorenjskem) in ramoškim dušnjim pastirjem Francem Cukatijem.

Novemu zakonu čestitamo in želimo srečo!

Nova diplomantka

Dne 9. decembra 2008 je na Faculteti za družbene vede državne univerze v Buenos Airesu (UBA), zaključila svoje študije gospodinjska Valeria Celeste Matičič in postala „Licenciada en ciencias de la comunicación“. Novi diplomantki čestitamo in želimo veliko uspehov!

Smrt

Umrli so v Mendozi ga. Petra Zupančič roj. Horn (85); v San Justu ga. Yolanda Bogataj roj. Čuk (74); v Hurlinghamu ga. Ana Karin roj. Kasun (87); v Škofiji Loki g. Ciril Vodnik (78); v San Justu g. Marjan Šusteršič (63); v Ciudadeli ga. Marija Cejj (88); v Merlo ga. Silvija Mišek (68); v Quilmesu g. Slavko Nabergoj (82); in v Pablo Podestá Leandro Anton Matičič (17).

Naj počivajo v miru!

DAROVALI SO

V dobrodelni sklad Zveze slovenskih mater in žena je darovala N.N., Ramos Mejia 100.- pesov. Bog povrni!

Zveza slovenskih mater in žena ima na razpolago velikonočne voščilnice. Dobite jih lahko v dušnopastirski pisarni v Slovenski hiši. Cena 4.- pese.

Poletni urnik v Slovenski hiši

V počitniških mesecih, do novega sporočila, bodo pisarne v Slovenski hiši (Slobodna Slovenija, Zedinjena Slovenija, Dušnopastirska pisarna) uradovale od pondeljka do petka, od 12. do 18. ure.

SLOVENCI IN ŠPORT

SLOVENKA JE PETA

Američanka Lindsey Vonn je osvojila prvo zlato na svetovnem prvenstvu v alpskem smučanju, ki se je začelo v francoskem Val d'Iseru. Na superveleslalomu (1:20,73) je bila druga domačinka Marie Marchand Arvier (+0,34), tretja pa Avstrijka Andrea Fischbacher (+0,40). Tina Maze je kot najboljša Slovenka zasedla peto mesto (+1,33). Vanja Brodnik je bila v svojem prvem nastopu na SP 27. (+6,66), Petra Robnik in Maruša Ferk pa sta odstupili.

ŽENSKI DVBOBOJ

Slovenska ženska teniška reprezentanca je v prvem dvoboju na turnirju prve evroafriške skupine pokala Fed v Tallinnu v Estoniji premagala Avstrijo z 2:1. Najprej je Maša Zec Peškič (130. na lestvici WTA) premagala 268. igralko sveta Melanie Klaffner s 6:0 in 6:2, v drugem dvoboju pa je Andreja Klepač (121.) v treh nizih s 7:5, 1:6 in 6:3 ugnala Patricio Mayr, 96. igralko z lestvice WTA. Dvoboj dvojic, ki ni več odločal o končnem zmagovalcu, je bil pa pomemben zaradi morebitnega kroga ob koncu tekmovanja, je dobila Avstrija. Nikolka Hofmanova in Sandra Klemenschits sta bili boljši od

DRUGA MESTA

Tina Šutej je na atletskem dvoranskem mitingu v New Yorku v skoku s palico preskočila 4,20 metra, dosegla drugo mesto

in izenačila državni rekord Teje Melink, dosežen 28. januarja 2005 v Budimpešti.

Marija Šestak pa je na dvoranskem atletskem mitingu v Düsseldorfu v Nemčiji v troškoku zasedela drugo mesto (14,50 m). Snežana Rodič (Gorica) je bila v tej disciplini četrta (14,05 m).

USPEH KARIERE

Slovenski nordijski kombinatorec Mitja Oranič je na tekmi svetovnega pokala v avstrijskem Seefeldu dosegel uspeh karriere. Tržičan je namreč zasedel deseto mesto in tako veselil najboljše uvrstitev doslej. Zmagal je Šved Magnus Moan, drugi je bil domačin Mario Stecher, tretji pa vodilni v svetovnem pokalu, Finec Anssi Koivuranta.

DOBER NAPREDEK

Najvišje uvrščeni Slovenec na teniški lestvici ATP Grega Žembla je vpisal nov skok. Odlično je nastopal na 50.000 dolarjev vrednem turnirju ATP serije challenger na peti celini. Žembla, sicer tretji nosilec turnirja, se je v Burnieju prebil vse do finala, kjer pa je dvakrat s po 3:6 moral priznati premoč četrtemu nosilcu, domačemu Brydanu Kleinu. Kljub porazu na zadnji stopnički je 22-letni Žirovničan dosegel enega večjih uspehov, saj se je drugič v karieri uvrstil v finale turnirja serije challenger. Uspeh ni ostal neopazen, saj se je na računalniški lestvici ATP s 187. povzpel na 170. mesto.

OBVESTILA

PETEK, 27. februarja:
Začetek duhovnih vaj za mladino v Mallinckrodt. Vodil bo g. Pavle Novak CM.

NEDELJA, 1. marca:
Koncert zboru Zarja, ljudski pevci iz Račne in Ljube Jenče, ob 11. uri v Slovenskem domu v San Martinu.

SOBOTA, 7. marca:
Sprejemni izpit na Srednješolskemu tečaju R.M.B., ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 8. marca:
Otvoritev slovenskih osnovnih šol, ob 16. uri v Slovenski hiši.

PETEK, 13. marca:
Predavanje z Lic. Juan Pablo Berra o temi „PrevenCIÓN de las adicciones“ ob 20.30 uri v Slovenskem domu v San Martinu.

SOBOTA, 14. marca:
Popravni in dopolnilni izpit, vpisovanje in začetna sv. maša na Srednješolskem tečaju R.M.B. v Slovenski hiši.

DARUJTE
V TISKOVNI
SKLAD!

PORAVNAJTE
NAROČNINO!

ZAČETNA PRIREDITEV SLOVENSKIH OSNOVNIH ŠOL

v nedeljo, 8. marca 2009 v Slovenski hiši

Ob 16. ur: Sv. maša

Ob 17. ur: Akademija v izvedbi Baragove šole,

„Želimo si boljši svet“

predstavitev otrokavih pravic

Vstopnina: otroci \$5
odrasli \$10

Vsi lepo vabljeni!

DA teoriji evolucije, NE darvinizmu

Pred pol stoletja nam je „tovarišica“ lepo razložila, kako je Darwin dokazal, da se je človek razvil iz opice. Iz tega je nato izluščila „znanstveni“ dokaz, da Boga ni. Je danes kaj drugače? Ob 200. obletnici Darwinovega rojstva in ob 150. obletnici izida njegovega dela *O izvoru vrst* je bilo objavljenih kar nekaj razsodnih misli o evoluciji in veri. Večinoma pa so mediji pogrevali postane predvodke. Veroučitelji trčimo ob njih, ko je beseda o stvarjenju. Svet ni bil ustvarjen, človek tudi ne, skočijo v besedo otroci, razvili se je iz opice. In to je dokaz, da Boga itak ni, vedo ... od vseposvod, tudi iz šole. In potem jim razloži, če moreš, da se ne izključuješeta stvarjenje in razvoj, ne Bog in teorija evolucije, ne vera in razum. Oni že vedo! Zaradi resnice in sožitja — menda je to namen in vodilo tako medijev kot šole — bi bilo prav, če ne bi govorili počez o razmerju med vero in evolucijo.

Prvo je že to, da nimajo vse vere enakega odnosa do evolucije. Fundamentalisti, ki razumejo svoje svete spise po črki, jo zavračajo. Najbolj glasni nasprotniki so protestanti evangeličarji, sledijo Jezove priče in muslimani. Za razliko od njih pa katoliška Cerkev povezuje vero in razum, saj sta zanko „kot dve krili, ki omogočata človeškemu duhu, da se dvigne k zrenju resnice“. Skladno s tem je Janez Pavel II. izjavil: „Nova spoznanja vodijo k priznanju, da je teorija evolucije več kakor le domnevna.“ Kolikor je torej teorija evolucije znanstvena, toliko ni in ne more biti v nasprotju z vero Cerkve.

Toda bolj kakor odnos verstev do teorije evolucije je za človeštvo usodna njena zloraba. Da se ji izognemo, moramo dobro razlikovati med Darwinovo teorijo in zlorabami, ki pod krinko znanosti širijo prepričanje, da selekcija ni na delu le v naravi, marveč tudi v družbi. V tem primeru so manj uspešni, brezposelnji, revni, bolni ... le izmeščki selekcije; ukvarjanje z njimi pa je izguba časa. Še več, slabotne je treba izločiti, likvidirati, da ne bi kvarili doberih. Ta skrb za „dobri rod“ (evgenizem), za izboljšanje človeštva z evolucijo, ima številne izvedbe.

Ničkolikokrat nam je profesor marksizma ponivil, da je Engels imenoval Marxa „Darwin zgodovine“. Razredni boj je namreč družbena izpeljava selekcije, ki izbira najboljše — partijo s proletariatom — za izvedbo brezrazredne družbe, druge — buržuje, „versko blazne“ in drugo reakcijo — pa eliminira. Na enakih izhodiščih je Hitler ustvarjal arijskega nadčloveka. Mar ni zgovorno, da so nacisti v taboriščih

uporabljali izraz selekcija za pošiljanje „izbrancev“ v plinsko celico? Težko bi zanikal, da komunizem in nacizem nista pustila usedlin darvinizma sedanjemu rodu, toliko bolj, ker pozna navaden človek teorijo evolucije samo skozi to ideologizacijo.

Ideologizacijo evolucije izvaja tudi liberalni kapitalizem, ki nas formatira danes. „Odporn, ki ga čutim do njega,“ pravi nobelovec Czeslaw Milosz, „je kot moj odporn do narave. Razlog za to so občutek ogroženosti, moje zavračanje krutosti, usmiljenje, vsa moja opažanja krutosti v naravi. Nikoli ne morem pristčati na razmere v naravi, in sicer, da bi sleherni živel v stalni ogroženosti kakor v kamni dobi. Drži, kapitalizem je naraven; kdorkoli hoče kaj drugega, gre proti osnovni pravici močnejšega, da preživi, in nihče ne ve, ali se lahko obnese poskus, da bi se tej zakonitosti izmuznili.“ V tem gladiatori na mesta ne za sočutje in ljubezen ne za resnico in pravico. Najprej so na udaristi, ki si sami ne morejo pomagati oz. druge stanejo (otrok, bolnik, starostnik), zato so nizka rodnost, splav, evtanazija (postali) vrednote. Človeku, ki nima tajkunskih nagonov in ni član izbranih družbenih elit, se ne godi bistveno bolje. A to ni vse: ideologija ekonomskega in vrednostnega darvinizma je podtaknila serijo tempiranih bomb: sedanja ekomska kriza je prva eksplozija, pripravlja se socialna, na obzoru je ekološka ...

Rešitev je mogoče iskati ali v večji človečnosti, kar je preverjena ponudba krščanstva in verstev, ali v darvinističnem liberalizmu, ki že tipa za čem bolj učinkovitim in donosnim kakor človek. Da drsimo v zadnje, kaže biologizacija preteklosti. Danes poznamo namreč boljše dinov